

La crisi de Calvià plana sobre la Diada

Maria Antònia Munar presidí els actes de la Diada de Mallorca, el passat 12 de setembre, sobre els quals va planar l'afer de Calvià; lluny d'estar resolta, la crisi entre PP i UM en aquest municipi encara cueja.

La Diada de Mallorca, el passat dia 12 de setembre, en certa manera defraudà les expectatives. No per com va anar el dia central ni els actes múltiples –exposicions, jocs, concerts, etc.– que s'organitzen cada any durant dues setmanes. Sinó pel discurs de la presidenta del Consell mallorquí, i d'UM, Maria Antònia Munar. Tothom

esperava que fos enormement crític cap el PP. Fins i tot, quan esclatà l'escàndol de Calvià –a final de juliol– els rumors de seguida predeien que Maria Antonia Munar aprofitaria el discurs de la Diada per marcar profundes distàncies amb el PP. Tanmateix no va ser així. Certament la presidenta Munar va fer en el seu discurs una crítica referència a la “deslleialtat, els insults i el transfuguisme”, però no entrà a sac en contra del PP. De fet, el president balear, Jaume Matas, que assistí a l'acte central de la Diada, es mostrà mol tranquil. Els dos líders polítics, Matas i Munar, a més, compartiren amb aparent bona sintonia diversos moments, i fins i tot es van deixar fotografiar junts, somrients, com si res no passàs.

D'altra banda, la presidenta del Consell es mostrà en la seva intervenció a favor que la reforma de l'Estatut balear introdueixi un important increment del poder polític i financer dels consells insulars: “És l'ocasió per assolir més autogovern i sobirania, fins i tot tributària i fiscal.” Munar també va fer esment a l'altre tema d'actualitat, la televisió del

Consell de Mallorca, la posta en marxa de la qual va ser aprovada per unanimitat en el ple de la institució de dia 5 de setembre: “la televisió de Mallorca estarà feta per gent d'aquí, per a la gent d'aquí... i en la nostra llengua”; una clara referència elípticament crítica a IB3. Finalment, un tercer eix del discurs el centrà en la immigració, en un to positiu i fent una crida a la imprescindible integració dels nous mallorquins: “Ser mallorquí de naixement no té gaire mèrit... decidir ser mallorquí és una qualitat.”

A banda de la qüestió estrictament política, la Diada va servir de marc per honorar alguns mallorquins il·lustres, atorgant-los la medalla d'or o bé la distinció de fill il·lustre o fill adoptiu. Entre d'altres, foren honorats la família de l'últim batlle republicà de Palma, Emília Darder, Son Francinaina, Maria del Mar Bonet, Antoni Caimari, Carme Riera, Josep Buades i Bartomeu Català.

Calvià cueja. Al marge de la Diada, la qüestió de Calvià continua amenaçant la relació PP-UM. Tal i com s'informava en l'edició anterior d'aquest setmanari, la relació entre PP i UM passa ara pel seu pitjor moment, des que es coalitzaren el juny de 2003, per culpa d'un trànsfuga. En efecte, Joan Thomàs, regidor d'UM, la darrera setmana de juliol se'n sortí del partit per donar suport al PP en contra dels interessos dels nacionalistes. Tot i que el dia 5 de setembre la direcció balear conservadora ordenà al batlle de Calvià, Carlos Delgado, que no tengués per res en compte el trànsfuga i que refés el pacte amb UM a la localitat, el fet és que no ha pres cap iniciativa en aquest sentit, si més no fins el moment de tancar aquesta edició. I això que el batlle i el representant d'UM, Isidre Canyelles, es reuniren per refer el pacte el divendres dia 9. Però no hi hagué acord, la reunió durà només quinze minuts i va servir exclusivament per a constatar la impossibilitat d'arribar a cap acord. Per aclarir encara més la situació, en el plenari de l'Ajuntament del dia 13 d'aquest mes Delgado no dubtà a usar novament el vot del trànsfuga en contra d'UM.

La situació torna ser, doncs, molt tensa i no es veu cap sortida fàcil.

Miquel Payeras

